

Šelma vystupujúca z mora (Zj 13, 1-10)

Dvanásta kapitola predstavila veľký spor medzi diablom a Bohom, ktorý začal v nebesiach a presunul sa na našu zem. Keďže diablu sa nepodarilo zabiť Mesiáša, rozhodol sa zničiť „ostatok“ Božieho ľudu. Trinásta kapitola opisuje dve hlavné zbrane, resp. spojencov, ktorých diabol použije na odstránenie ľudu majúceho „trpezlivosť a vieru svätých“. Tou prvou je šelma vystupujúca z mora.

„A videl som vystupovať z mora šelmu, ktorá mala sedem hláv a desať rohov a na svojich rohoch mala desať diadémov a na svojich hlavách mená rúhania. A šelma, ktorú som videl, bola podobná pardovi, a jej nohy boli jako nohy medveďa a jej ústa ako ústa ľva. A drak jej dal svoju moc i svoj trón i veľkú právomoc. A videl som jednu z jej hláv ako doťatú na smrť, ale jej smrteľná rana bola uzdravená. A divila sa tomu celá zem hľadiac za šelmou. A klaňali sa drakovi, ktorý dal šelme takú moc, a klaňali sa i šelme a hovorili: Kto je podobný šelme, a kto môže bojovať s ňou?! A boli jej dané ústa, ktoré hovorili veľké veci a rúhania, a bola jej daná moc, aby trvala štyridsaťdva mesiacov. A otvorila svoje ústa rúhať sa proti Bohu, rúhať sa jeho menu a jeho stánu i tým, ktorí stánia na nebi. A dalo sa jej, aby bojovala so svätými a premohla ich. A dala sa jej moc nad každým pokolením a nad každým ľudom i jazykom i národom. A budú sa jej klaňať všetci, ktorí bývajú na zemi, ktorých mená nie sú napísané v knihe života Baránka, zabitého od založenia sveta. Ak má niekto uši, nech počuje! Ak vedie niekto do zajatia, pôjde do zajatia; ak zabije niekto mečom, musí byť zabitý mečom. Tu je trpezlivosť a viera svätých.“ (Zj 13,10)

Kapitola mnohými výrazmi opisuje šelmu, čo nám len napomôže k správne mu výkladu. Rozdeľme si opis na tri časti:

1. Miesto jej vzniku;
2. Odkazy na prorockú knihu Daniel;
3. Odkazy na službu a život Ježiša Krista.

1. „A videl som vystupovať z mora šelmu“

- a) More v bibl. proroctvách predstavuje národy búracie sa proti Bohu a útočiace na Boží ľud.
- b) Drak vystupujúci z vody symbolizoval v mysliach obyvateľov starovekého stredného východu sily vzdorujúce proti Bohu.
- c) Jánovi súčasníci v nej vidia zo západu, teda od Stredozemného mora, do Malej Ázie a Palestíny, prichádzajúcu rímsku nadvládu, ktorej moc vystupovala z vody vzhľadom na geografické umiestnenie Ríma.
- d) „Z mora“ sa každý rok na jar vynoril prokonzul, ktorý priplával z Ríma.
- e) Dokonca v štvrtej knihe Ezdrášovej je Rím predstavený ako zviera vystupujúce z mora.
⇒ Takýto malý historický exkurz nám odhalí ako tomuto proroctvu rozumela kresťanská cirkev, či samotný Ján. Mal na mysli Rímsku moc vraždiacu kresťanstvo, z ktorej povstane nový systém.

2. „ktorá mala sedem hláv a desať rohov a na svojich rohoch mala desať diadémov a na svojich hlavách mená rúhania. A šelma, ktorú som videl, bola podobná pardovi, a jej nohy boli jako nohy medveďa a jej ústa ako ústa ľva...A boli jej dané ústa, ktoré hovorili veľké veci a rúhania, a bola jej daná moc, aby trvala štyridsaťdva mesiacov.“

Ján používa výrazy z prorockej knihy Daniel. V siedmej kapitole čítame o štyroch zvieratách predstavujúcich svetové ríše:

- lev (Babylon),
- medveď (Médo-perzské kráľovstvo),
- leopard (Grécko),
- hrozná zviera (Rímska ríša – pohanský Rím),
- malý roh pochádzajúci zo 4. zvieratá (pápežský Rím).

To, čo nás ale zasiahne je, že Ján používa na opis šelmy vystupujúcej z mora opis štvrtého zvierat'a, ale i opis malého rohu. Dôvod je zjavný: šelma vystupujúca z mora má svoj prvotný pôvod v Rímskej ríši, ale prechádza historickým vývojom a transformuje sa do novej politicko-náboženskej podoby tzv. malého rohu, preto majú rovnaké prvky:

- ich moc trvá 42 mesiacov;
- ich slová sú pyšné a rúhavé;
- vedú vojnu proti svätým.

„*Sedem hláv*“ je odkaz na mnohotvárnosť. Číslo predstavuje dokonalosť. V tomto prípade to však nie je odkaz na dokonalú múdrosť „koľko hláv toľko rozumu“, skôr na dokonalú pretvárku, farizejstvo, mnohotvárnosť, s ktorou šelma zvedie národy.

Aj napriek tomu, že ich je tak veľa, predstavujú jednu šelmu. Je to opis organizačnej štruktúry na vysokej úrovni, ktorá má svoje chápadlá/riadiace jednotky všade, dokonca aj na miestach, kde by to nikto nečakal a aj napriek tomu je jednotná vo svojom konaní a plánoch.

=> z opisu vyplýva, že sa jedná o organizačne prepracovaný systém, ktorý aj napriek svojej rozmanitosti dokáže fungovať jednotne, pričom jeho pôvod pochádza z Rímskeho impéria.

3. Dokonca i keby sme nepoznali prorockú knihu Daniel a jej výklad, tak v konaní šelmy a jej opisu sú odkazy na osobu a službu Ježiša Krista, ktorého sa snaží nahradiť a snaží sa taktiež zaujať jeho miesto v pláne spásy človeka.

- Kristus začal svoju verejnú službu krstom, rovnako i šelma prichádza na scénu dejín z vody (Luk 3,21-23 a Zj 13,1);
 - Ježiš verejne vyznával, že odráža podobu, charakter svojho Otca. Rovnako i šelma z mora dostala charakter vlády svojho „otca“ diabla (J 14,9 a Zj 12,3 13,1);
 - Ježišova služba trvala 3,5 roka rovnako ako doba panovania šelmy;
 - Ježiš bol zabitý a vzkriesený, i šelma dostala smrteľnú ranu a bola uzdravená;
 - Ježiš bol po vzkriesení uctievaný, šelma je po uzdravení taktiež uctievaná;
 - Cieľom Ježišovho záchranného úsilia je „každý národ, kmeň, jazyk a ľud“ (Zj 5,9; 10,11; 14,6), šelma chce zviest’ „každý národ...“ (Zj 13,7; por. 17,15);
- ⇒ šelma je teda náboženskou organizáciou, ktorá sa snaží nahradiť Krista ako predmet uctievania, či ako Spasiteľa. Smutné je, že sa jej to u väčšiny i podarí (Zj 13,8).

„A otvorila svoje ústa rúhať sa proti Bohu, rúhať sa jeho menu a jeho stánu i tým, ktorí stánia na nebi.“

Význam toho, čo môžu byť „*mená rúhania*“ a čím sa vlastne môže rúhať, nám odhaľujú dva biblické texty (Mk 2,5-7 a Jn 10,30-33), podľa ktorých je rúhanie to, ak sa smrteľná bytosť považuje za Boha, privlastňuje si právo, výsady patriace výlučne Bohu a svoje konanie označuje za Božské. Pozrime sa na citát o pápežskej neomylnosti z dokumentu Lumen Gentium z II. Vatikánskeho koncilu, ktorý bol jedným z najdôležitejších v histórii RKC:

„Túto neomylnosť má na základe svojho úradu rímsky veľkňaz, hlava kolégia biskupov, keď ako najvyšší pastier a učiteľ všetkých veriacich v Krista, posilňujúci svojich bratov vo viere (porov. Lk 22, 32), s definitívnou platnosťou vyhlasuje učenie týkajúce sa viery alebo mravov. Preto sa jeho definície právom označujú za nepozmeniteľné samy osebe, a nie vďaka súhlasu Cirkvi, keďže pápež ich vynáša pod vedením Ducha Svätého, ktorý mu bol prisľúbený v osobe svätého Petra, a tak nepotrebujú potvrdenie od nikoho iného ani nepripúšťajú odvolanie na inú inštanciu. Lebo vtedy rímsky veľkňaz nevynáša výrok ako súkromná osoba, ale vykladá alebo bráni katolícke učenie ako najvyšší učiteľ všeobecnej Cirkvi, osobitne vyznačený charizmou neomylnosti samej Cirkvi.“

Žiaľ z omylov, intríg, vzájomne si odporujúcich výrokov rôznych pápežov vidíme, že aj keď sa mohli mnohými vecami chváliť, no neomylnosť to rozhodne byť nemohla.

„A videl som jednu z jej hláv ako doťatú na smrť, ale jej smrteľná rana bola uzdravená. A divila sa tomu celá zem hľadiac za šelmou.“

Smrteľná rana bola zosadenie pápeža a zánik cirkevného štátu r. 1798, kedy prišlo k obsadeniu Ríma. Pápež bol deportovaný do Sieny a Napoleon vyhlásil Večné mesto za súčasť svojej ríše ako tzv. „sesterskú rímsku republiku“. Pápežský štát bol vlastne zrušený. K obnove teda „uzdraveniu smrteľnej rany“ prišlo vďaka lateránskej zmluve v r. 1929 medzi pápežom a talianskou fašistickou vládou. Jednalo sa o súbor zmlúv, ktoré riešili nezávislosť Vatikánskeho štátu, dominantné postavenie RKC ako jediného štátneho náboženstva a finančné odškodné zo strany štátu. Bola to skutočne udalosť, pri ktorej „sa divila tomu celá zem“. Ved' systém, s ktorým RKC uzatvorila zmluvu a vstúpila do právneho spojenia, bol fašistický. Zmluvy podpísal kardinál Pietro Gasparri a Benito Mussolini, fašistický diktátor v Taliansku.

„Ak má niekto uši, nech počuje! Ak vedie niekto do zajatia, pôjde do zajatia; ak zabije niekto mečom, musí byť zabitý mečom. Tu je trpezlivosť a viera svätých.“

Niekedy máme pocit, že vláda zla sa dá zlomiť a môže zavládnuť 1000 ročné kráľovstvo už tu na zemi. Žiaľ táto planéta ide do bludu, ktorému uverí každý koho meno nie je napísané v knihe života. Dobrou správou je, že šelma, ktorá do bludu zvedie celý svet, je podrobená Božej zvrchovanej moci a vôli. Diabol môže skrze ňu pracovať len obmedzený čas a len do tej miery, akú ustanovil Hospodin, potom na ňu zabudne celý svet. Nech trpezlivosť a viera zasľúbená svätým nám pomôžu vyčkať tento prichádzajúci čas satanskej nadvlády.